

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Pavlem Pražákem ve věci

žalobce: **OnlineADR.cz**, z.ú., IČO 06669433,
sídlem K lesíku 70/1, 102 00 Praha 10,
zastoupen Mgr. Pavlem Vankem, advokátem,
sídlem Moravské nám. 15, 602 00 Brno,

proti
žalované: **Postýlkov s.r.o.**, IČO 14024152,
sídlem Osady Ležáků 835, 538 51 Chrast,
zastoupena JUDr. Petrem Plavcem, Ph.D., advokátem,
sídlem Na Zábradlí 205/1, 110 00 Praha 1,

o hromadné žalobě

takto:

- I. Řízení se částečně zastavuje co do nároků zúčastněných členů skupiny uplatněných přihláškami č. 9, 31, 38 a 46, jak je podrobně vymezeno v seznamu, který je nedílnou součástí tohoto rozsudku.
- II. Žalovaná je povinna zúčastněným členům skupiny uvedeným v příloze tohoto rozsudku zaplatit částky tam uvedené ve lhůtě tří dnů od jeho právní moci.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci odměnu ve výši 239 347 Kč a dále náhradu nákladů souvisejících s příjmem přihlášek a vedením seznamu zúčastněných členů skupiny ve výši 50 400 Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 175 087 Kč, a to ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce.

- V. Žalovaná je povinna zaplatit soudní poplatek 80 407 Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet Městského soudu v Praze.

Odůvodnění:

Tvrzení žalobkyně

1. **Žalobce** se po žalované domáhal, aby zúčastněným členům skupiny (dál též „hromadník“) zaplatila dlužné částky, jak jsou uvedené v jednotlivých přihláškách, a to včetně případného zákonného úroku z prodlení ve výši 12,25% p. a. ode dne podání žaloby, tj. od 29. 11. 2024 do zaplacení. Jednotlivé nároky odůvodnil žalobce tím, že žalovaná s hromadníky v postavení spotřebitelů uzavírala prostřednictvím e-shopu na svých stránkách na adrese www.postylkov.cz smlouvy, jejichž předmětem bylo zhotovení dětského nábytku včetně příslušenství nebo jiného obdobného zboží. Hromadníci jako kupující na základě těchto smluv uhradili žalované zálohu ve výši plné kupní ceny. Žalovaná však zboží včas nedodala. Proto jednotliví hromadníci od uzavřených smluv odstoupili a žalovanou vyzvali k vrácení zaplacených záloh. Ta jim však nevrátila ničeho.

Vyjádření žalované

2. **Žalovaná** zůstala v řízení až do prvního jednání ve věci zcela pasivní. Následně se k žalobě vyjádřila tak, že ji navrhla zamítnout. Za nesporná označila jen tvrzení obsažená v přihlášce č. 16 s tím, že proti nároku uplatněnému touto přihláškou nijak nebrojila. Ostatní nároky však za důvodné neměla, a to z několika důvodů.
3. V první řadě v řízení není v mnoha případech uplatněných nároků dána pasivní věcná legitimace žalované. To se konkrétně týká přihlášek č. 17, 20, 21, 22, 23, 28, 29, 36, 44, 45, 50 a 51. Tito hromadníci totiž uzavřeli smlouvu nikoliv s ní, ale přímo s panem Tomáše Marvanem, IČO 76196011, sídlem Horka 61, který byl do srpna 2024 jejím jednatelem a společníkem. V obchodních podmínkách dostupných na webu žalované byl pan Marvan uveden v poučení o odstoupení od smlouvy, a to konkrétně v příloze č. 2 těchto obchodních podmínek. Skutečnost, že zákazník smlouvu neuzavírá s žalovanou, ale s panem Marvanem byla zjevná, již při uzavírání smluv na stránkách žalované. Zde bylo totiž zboží nabízeno buď v sekci „Pokojičky z Postýlkova“, nebo „Postýlkov“. V prvním případě byl smluvním partnerem pan Marvan, ve druhém případě žalovaná. Faktury byly v případě objednávek ze sekce „Pokojičky z Postýlkova“ vystavovány na jména pana Marvana a na jeho účet zákazníci také platili zálohové platby.
4. V těch případech, kdy skutečně došlo k uzavření smlouvy se samotnou žalovanou, bylo předmětem plnění zboží upravené na míru podle přání zákazníka ve smyslu ustanovení § 1837 písm. d) o. z. Proto nebylo možno od uzavřených smluv odstoupit bez udání důvodu ve lhůtě 14 dnů, jak žalobce tvrdí. Odstoupení od smlouvy jsou tedy neplatná. Zákazníkům by mohlo svědčit nanejvýš právo na odstoupení od smlouvy z důvodu prodlení na straně žalované, toto právo však žádnému z nich nevzniklo, neboť žalovaná se do prodlení nedostala. Čas plnění nebyl ve smlouvě ujednáán, proto bylo na kupujících, aby žalovanou nejprve sami vyzvali k plnění. Teprve na základě takové výzvy by začala běžet přiměřená lhůta k plnění. V době, kdy jednotliví hromadníci od smluv odstoupili tato přiměřená lhůta neuplynula. Dluh žalované dodat objednané zboží nebyl v okamžiku, kdy bylo žalované doručeno odstoupení od smlouvy ve většině případů ani splatný, natož aby uplynula ještě i dodatečná přiměřená lhůta, kterou byli zákazníci povinni žalované před odstoupení od smlouvy poskytnout. Jednotlivá odstoupení od smlouvy jsou tedy neplatnými právními jednáními i z tohoto důvodu. Smluvní závazkový vztah mezi žalovanou a hromadníky na základě těchto odstoupení nezanikl a stále trvá. I kdyby čas plnění ve smlouvě ujednáán byl, na věci by to nic neměnilo, neboť i tak by před odstoupení musela by být žalované nejprve poskytnuta dodatečná přiměřená lhůta k plnění. Z těchto důvodů nemohlo žádnému z hromadníků (vyjma případu přihlášky č. 16) vzniknout právo na vrácení zaplacené zálohy.

5. Pokud jde o smluvní vztahy popsané v přihláškách č. 9, 31, 38 a 46, na ty žalovaná plnila. Skutkový stav těchto případných nároků se tedy významně liší od zbytku uplatněných nároků a pro projednání v hromadném řízení se tedy tyto nároky nehodí. V případě nedostatků v plnění na tyto smlouvy mohlo jednotlivým hromadníkům vzniknout nanejvýš právo z titulu odpovědnosti za možné vady plnění. Jde však o skutkově i právě odlišné nároky, a proto nejsou splněny podmínky členství ve skupině, jak ji vymezil žalobce.
6. Konečně žalovaná v průběhu řízení navrhl, aby soud uložil žalobci předložit přehled svého financování z důvodu možného střetu zájmů.

Procesní souvislosti

7. Žalovaná mimo výše uvedené námitky v průběhu jednání argumentovala i tím, že v řízení je v rozsahu nároku uplatněného přihláškou č. 23 dána překážka věci *rei iudicatae*, neboť tímto nároku bylo již pravomocně rozhodnuto Okresním soudem v Chrudimi v řízení vědním pod sp. zn. 112 C 14/2024. Dotazem předmětnému Okresnímu soudu bylo zjištěno, že v tomto řízení bylo rozhodnuto usnesením dne 27. 1. 2025, č. j. 112 C 14/2024-44, tak, že se řízení zastavuje. Důvodem zastavení řízení bylo, že žalobkyně nezaplatila soudní poplatek. Toto usnesení nabylo právní moci dne 13. 3. 2025. Soud tedy dospěl k závěru, že námitka žalované stran částečného nedostatku podmínky řízení ve smyslu ustanovení § 103, § 104 odst. 1 a § 159a odst. 5 o. s. ř. není důvodná.

Skutková zjištění soudu a hodnocení důkazů

8. Úvodem je třeba představit, že jedním z důvodů zakotvení institutu hromadné žaloby v českém procesním právu bylo posílení procesní ekonomie tak, aby nemuselo být prováděno samostatné dokazování ohledně každého jednotlivého nároku (shodně viz např. *JANOUSKOVÁ, Anežka a kol. Zákon o hromadném občanském řízení soudním: komentář. Komentáře Wolters Kluwer. Praha: Wolters Kluwer, 2024. ISBN 978-80-286-0024-2, s. 7*). Tímto prizmatem je tedy třeba přistupovat i ke způsobu zjišťování sporných skutečností. V meritorní fázi hromadného řízení (§ 21 a násl. z. h. ř.) soud nezjišťuje izolovaně skutkové okolnosti každého jednotlivého nároku zvlášť, nýbrž vychází zpravidla z určitého vzorku uplatněných nároků. Tento princip ostatně není v českém procesním právu nijak cizí, neboť se obdobně uplatní například i v případě sporů o porušení práv k duševnímu vlastnictví ve vztahu ke zboží, jak výslovně stanoví ustanovení § 133b o. s. ř. Jiný přístup by ostatně ani nebyl možný, neboť množství přihlášek do hromadného řízení není nijak omezeno. V případě stovek či tisíců nároků není dokazování skutečností ve vztahu ke každému z nich dost dobře možné. Soud musí vycházet z určité míry pravděpodobnosti a obvyklosti skutkového děje, na kterou usuzuje z toho, co je prokázáno ve vztahu k určité reprezentativní části uplatněných nároků. Tako soud postupoval zejména v případě zjištění ohledně toho, jaký byl obsah e-mailu žalované s potvrzením objednávky a co tvořilo jeho přílohy, jakým způsobem došlo k zaplacení kupní ceny či jakým způsobem žalovaná se svými zákazníky v reakci na jejich upomínky komunikovala, resp. komunikovat přestala, aniž by zboží dodala.
9. Na druhou stranu však soud přihlédl v rámci dokazování i k tomu, že v nyní posuzované věci nebyl počet hromadníků tak vysoký, aby nebylo možno podrobně posoudit i některé skutkové námitky, které se vztahovaly jen ke konkrétně vymezeným hromadníkům. Konkrétně tak zkoumal, zda v žalovanou tvrzených případech skutečně bylo na uzavřenou smlouvu ze strany žalované plněno nebo že v některých případech byly na fakturě uvedeny odlišné údaje o dodavateli zboží. Stejně tak bylo možno se s ohledem na relativně nižší počet hromadníků po skutkové stránce zabývat tím, kdy došlo ve vztahu ke každému jednotlivému z nich k finalizaci objednávky, což bylo důležité z hlediska právní argumentace žalovaného ohledně běhu lhůt k plnění.
10. Ke skutkovým námitkám žalované je nicméně dále třeba představit, že pokud jde o otázku, zda jsou či nejsou uplatněné nároky dostatečně skutkově a právně podobné, a hodí se tedy k projednání

v režimu hromadné žaloby, ta byla již pravomocně vyřešena v usnesení, jímž soud uzavřel certifikační fázi hromadného řízení. Soud je v tomto ohledu svým rozhodnutím o přípustnosti hromadné žaloby ve smyslu § 170 odst. 1 o. s. ř. vázán. Proto mohl ke skutkovým námitkám žalované směřujícím k samotné přípustnosti hromadné žaloby přihlídnout jen omezeně, a to ve vztahu ke konkrétně označeným přihláškám a za podmínek ustanovení § 24 odst. 2 z. h. ř. (viz k tomu podrobně v odst. 69). K tomu je třeba podtrhnout, že proti usnesení o přípustnosti hromadné žaloby žalovaná nijak nebrojila žádným oprávněným prostředkem, ačkoliv jí v tom nic nebránilo.

11. Soud vzal za své skutkové zjištění výslovně nesporné **shodné tvrzení účastníků** (§ 120 odst. 3 o. s. ř.) ohledně nároku hromadníka č. 16. Ten dne 9. 4. 2024 objednal u žalované dětskou postýlku. V návaznosti na objednávku mu žalovaná zaslala e-mailem potvrzení objednávky, sdělila termín dodání v červnu 2024 a vystavila fakturu a celou kupní cenu. Dne 10. 4. 2024 byla kupní cena ve výši 24 097 Kč na základě vystavené faktury zaplacená. Vzhledem k tomu, že žalovaná objednané zboží v červnu 2024 nedodala. Na upomínku ze dne 8. 8. 2024 reagovala příslibem dodání v září 2024. Další dotaz ze dne 14. 8. 2024 ohledně přesného termínu dodání, nechala žalovaná bez reakce. Na další zprávu ze dne 27. 8. 2024 reagovala žalovaná tak, že neví, kdy bude postel dodána. Dne 3. 9. 2024 žalovaná telefonicky přislíbila dodání v září 2024. Další dotazy a výzvy ze dne 19. 9. 2024 a 4. 10. 2024 již žalovaná zcela ignorovala. Dopisem ze dne 11. 11. 2024 byla žalovaná vyzvána k dodání zboží do 18. 11. 2024 s tím, že po uplynutí této lhůty již dodání požadováno není, hromadník odstupuje od smlouvy a žádá vrácení kupní ceny. Žalovaná nijak nereagovala, zboží nedodala a kupní cenu si ponechala.
12. Po provedeném dokazování má soud za prokázaný tento **skutkový stav**.
13. Na svých webových stránkách www.postylkov.cz umístila žalovaná e-shop, na kterém nabízela prodej mj. typizovaných dětských postýlek s možností individuální úpravy. Na tomto e-shopu bylo nejpozději od května 2024 možno nakupovat ve třech různých sekcích. Jedna z nich nesla název „Pokojíčky z postýlkova“, další „Postýlkov“ a třetí pak „Pokojk na míru (sestavy)“. Všechny tyto sekce měly zcela shodnou grafiku, nijak se výrazně nelišily a kromě názvu rozdíl spočíval jen v mírně odlišném druhu nabízeného zboží a míře individualizace produktů. Rubrika kontakt byla na webových stránkách jen jedna a výslovně obsahuje označení žalované jakožto provozovatele e-shopu, tj. byla zde uvedena o obchodní firma a další identifikační údaje žalované. Na žádném místě webových stránek nejsou uvedeny identifikační údaje pana Tomáše Marvana jako prodávajícího. Stránky žalované neobsahují žádné upozornění na skutečnost, že by v rámci e-shopu zákazník uzavíral smlouvu s někým jiným než právě s žalovanou. *(Zjištěno ze snímků obrazovky e-shopu a časového webového archivu stránek dostupného online na portálu Wayback Machine).*
14. Pokud jde o způsob nabízení a prodeje zboží na e-shopu, zboží bylo nabízeno v kartách, které byly tvořeny zejména názvem produktu, jeho ilustrační fotografií a cenou. Detail karty byl pak po otevření tvořen zejména názvem produktu, odkazem na případnou recenzi, popisem produktu, možnostmi výběru konkrétních parametrů (barva, velikost a předvolené možnosti dalšího vybavení). Konkrétně tak např. v případě postele určitého typu bylo možno vybrat z několika barevných variant, z předvoleného počtu šuplátek a mezi přítomností či absencí zábrany. Následně bylo možno takto nadefinovaný produkt vložit do košíku a odeslat objednávku „se závazkem za zboží zaplatit“. Detail produktu obsahoval dále informaci o záruce a detailním popisu produktu. *(Zjištěno ze snímků obrazovky e-shopu a snímků obrazovky nabídek jednotlivých výrobků a archivu stránek dostupného online na portálu Wayback Machine).*
15. Co se týče data dodání, samotné webové stránky obsahovaly informaci, že v případě produktů označených jako „skladem“ je připraven základ postýlky a po přijetí objednávky dojde k jeho úpravě dle přání zákazníka. V případě výrobků označených jako „rádi vyrobíme“ je výroba a dodání časově náročnější s tím, že časové rozmezí dodání mělo být aktualizováno „v hlavičce našeho webu“. Stránky dále obsahují informaci o tom, že jde o zakázkovou výrobu na míru do konkrétního

interiéru, parametry lůžka jsou individuální. Dále je uvedeno, že před finální úpravou bude žalovaná zákazníkovi vždy telefonicky kontaktovat a sdělí datum plánovaného závozu. V sekci webu „Jak nakupovat“ je uvedeno pod bodem 7: „Všem našim zákazníkům voláme pro upřesnění objednávky.“ V sekci „Doprava zboží“ je vysvětleno, že konkrétní datum čas a rozvozu je stanoven na základě telefonické domluvy s tím, že do všech krajů ČR je zboží zaváženo cca jednou měsíčně. (Zjištěno ze snímků obrazovky e-shopu a časového webového archivu stránek dostupného online na portálu Wayback Machine).

16. V době od 7. 6. 2023 do ukončení provozu e-shopu byly na webových stránkách ke stažení obchodní podmínky s uvedením data účinnosti od 1. 1. 2023. V nich je v úvodní části uvedeno, že „Tyto všeobecné obchodní podmínky (‘‘Podmínky’’) společnosti postylkov.cz, se sídlem Osady Ležáků 835, Chrast 538 51, IČO 14024152, zapsané v obchodním rejstříku pod sp. zn. C 48639/KSHK Krajský soud v Hradci Králové, e-mail info@postylkov.cz, telefonní číslo, adresa provozovny Osady Ležáků 835, Chrast 538 51 (‘‘My’’ nebo ‘‘Prodávající’’) upravují v souladu s ustanovením § 1751 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (‘‘Občanský zákoník’’) vzájemná práva a povinnosti Vás, jakožto kupujících, a Nás, jakožto prodávajících, vzniklá v souvislosti nebo na základě kupní smlouvy (‘‘Smlouva’’) uzavřené prostřednictvím E-shopu na webových stránkách www.postylkov.cz.“ Dále tyto obchodní podmínky obsahovaly ustanovení o tom, že doba dodání u zakázkové výroby je individuální – dle vybraného typu postele. Obchodní podmínky dále obsahují ustanovení o tom, že prostřednictvím stisku tlačítka ‚Objednat s povinností platby‘ bude objednávka dokončena. Příloha č. 2 těchto obchodních podmínek (na jejich str. 11) dále obsahuje následující ustanovení: „Je-li kupující spotřebitelem má právo v případě, že objednal zboží prostřednictvím e-shopu společnosti Tomáš Marvan postylkov.cz (‘‘Společnost’’) nebo jiného prostředku komunikace na dálku, mimo případy uvedené v § 1837 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů odstoupit od již uzavřené kupní smlouvy do 14 dnů ode dne uzavření smlouvy, resp. pokud se jedná o koupi zboží, pak do čtrnácti dnů od jeho převzetí.“ (Zjištěno obchodních podmínek zpřístupněných na webu žalované).
17. Obdobně jako hromadník č. 16 (viz výše) i všichni ostatní učinili v období od 23. 4. 2023 do 28. 6. 2024 objednávku na e-shopu www.postylkov.cz. Předmětem bylo vždy dodání nábytku či podobného zboží, které bylo pro část z nich upraveno na míru. Primárně šlo o dětské postele. (Zjištěno ze e-mailové komunikace a faktur – přílohy přihlášek č. 1-56).
18. Po dokončení objednávky na e-shopu žalované přišla zákazníkovi vždy na e-mail zpráva, jejíž obsahem bylo potvrzení objednávky a přílohu pak tvořila jednak faktura znějící na plnou výši kupní ceny vybraného zboží a jednak vyhotovení obchodních podmínek. Tyto zasílané obchodní podmínky však obsahovaly odlišnost oproti těm, které žalovaná zveřejnila na svém webu. Konkrétně totiž obsahovaly v bodě 11 výslovné ustanovení o tom, že doba dodání u zakázkové výroby je maximálně 90 dnů. (Zjištěno z potvrzujících e-mailů a příloh k přihláškám č. 1, 2, 18, 19, 22, 29, 38, 40, 43, 45, 49, 52, 55 a 56).
19. Veškerá e-mailová komunikace se zákazníky byla žalovanou realizována z její e-mailové adresy info@postylkov.cz. Při zobrazení e-mailové zprávy se pak jako odesílatel této zprávy zobrazuje „Postýlkov s.r.o.“. (Zjištěno z listin: Záznamy e-mailové komunikace – přílohy k přihláškám č. 1-56).
20. V záhlaví faktur zasílaných žalovanou nebyla v případě hromadníků s přihláškami č. 17, 20, 21, 22, 23, 28, 29, 36, 44, 45, 50, 51 uvedena přímo žalovaná, nýbrž pan Tomáš Marvan, označený svým identifikačním číslem osoby a sídlem. (Zjištěno z faktur – přílohy k přihláškám č. 17, 20, 21, 22, 23, 28, 29, 36, 44, 45, 50, 51).
21. E-mail obsahující potvrzení objednávky v případech uvedených v předchozí odstavci ve svém zápatí obsahuje logo žalované (stylizovanou kresbu postele s nápisem postylkov.cz) a pozdrav ve znění „S přátelskými pozdravy, Pokojíčky z Postýlkova“ e-mail: info@postylkov.cz. Nikde (vyjma záhlaví připojené faktury) není uvedeno, že by objednávka byla učiněna ve vztahu k jinému subjektu než právě k žalované. Rozdíl potvrzovacího e-mailu oproti objednávkám, k nimž byla vystavena faktura přímo na žalovanou je toliko v tom, že namísto slova „Postýlkov s.r.o.“ je uvedeno „Pokojíčky z Postýlkova“, jinak je potvrzovací e-mail zásadně shodný. (Zjištěno

z potvrzovacích e-mailů k objednávkám – příhlášky č. 17, 20, 21, 22, 23, 28, 29, 36, 44, 45, 50, 51 ve srovnání např. s přílohami příhlášky č. 3, 18 nebo 54).

22. V některých případech byly parametry objednaného zboží následně na základě telefonické či e-mailové komunikace ještě upřesňovány či měněny. Konkrétně tak někteří zákazníci zasílali žalované například skicu obsahující jejich představu výsledného produktu, na základě kterých žalovaná zakázky upravovala. Od data potvrzení objednávky na základě vyplnění formuláře na webových stránkách žalované k finální domluvně definitivní podoby sjednaného předmětu plnění tak v některých případech uplynula i řada týdnů. Tak tomu bylo např. v případě objednávky hromadníka č. 54, jež byla na webu žalované učiněna dne 22. 12. 2023 a následně na základě domluvy s žalovanou upravena dne 25. 3. 2024. Obdobně v případě hromadníka přihlášeného pod č. 55 byla objednávka učiněna přes web dne 23. 4. 2024 a následně po dohodě stran upravena dne 6. 5. 2024. *(Zjištěno z e-mailové komunikace k objednávkám – příhlášky č. 1, 4, 5, 6, 22, 26, 30, 41, 47, 48, 49, 54 a 55).*
23. V některých případech došlo na základě e-mailové komunikace mezi stranami smlouvy, jejímž prvotním impulsem byla zejména nespokojenost zákazníků s tím, že zboží dosud nebylo dodáno, k individuálnímu sjednání, resp. posunutí termínu plnění. Konkrétně byl individuální termín dojednán v případech vyplývajících z přihlášek č. 2, 6, 10, 12, 15, 19, 34, 36, 39, 48, 54 a 55. Například bylo ujednáno, že zboží na základě objednávky ze dne 25. 3. 2024 (přihláška č. 6) bude dodáno až do konce první poloviny září 2024 nebo (přihláška č. 10) že zboží objednané dne 2. 2. 2024 bude dodáno oproti původnímu termínu až na konci září 2024. Obdobně vzhledem k tomu, že žalovaná ani po opakovaných urgencích nedodala zboží objednané dne 22. 12. 2023 (přihláška č. 54), ujednala si se svou zákaznicí posunutí termínu dodání až na týden 8. - 15. 7. 2024. Nejpozdější termín dodání objednaného zboží byl takto ujednáno na 31. 1. 2025 (přihlášky č. 34 a č. 39). *(Zjištěno z e-mailové komunikace k přihláškám č. 2, 6, 10, 12, 15, 19, 34, 36, 39, 48, 54 a 55).*
24. Ve všech případech přihlášených pohledávek byla uhrazena plná kupní cena na základě zaslané faktury. *(Zjištěno výpisů z bankovních účtů hromadníků, zážnamů z aplikací internetového bankovníctví a zážnamů e-mailové komunikace – přílohy k přihláškám č. 1-56).*
25. Vyjma případů uvedených v přihláškách č. 9, 31, 38 a 46 žalovaná zboží ke dni vyhlášení rozsudku nedodala. *(Zjištěno z e-mailové komunikace – přílohy k přihláškám č. 9, 31, 38 a 46 a z nesporného tvrzení účastníků).*
26. Pokud jde o smlouvy uzavřené s hromadníky přihlášenými přihláškami č. 9, 31, 38 a 46, na ty žalovaná plnila, tj. zboží dodala. Ze strany zákazníků bylo žalované následně vytknuto, že dodané zboží není kompletní či má jiné konkrétně vymezené vady, případně byla požadována kompenzace za pozdní dodání. *(Zjištěno e-mailové komunikace a dopisů – přílohy přihlášek č. 9, 31, 38 a 46).*
27. S ohledem na skutečnost, že žalovaná objednané zboží po relativně dlouhou dobu od uzavření smlouvy nedodávala, obraceli se na ni hromadníci prostřednictvím e-mailů a telefonátů, dotazovali se na stav svých objednávek a urgovali dodání zboží *(Zjištěno z e-mailové komunikace – přílohy přihlášek č. 1-56).*
28. Dne 23. 7. 2024 rozeslala žalovaná velké části svých zákazníků, kterým dosud dlužila dodání objednaného zboží hromadný e-mail. V něm vysvětlila, že zastavila příjem nových zakázek, aby mohla řádně dodat zboží, které již bylo objednáno a zapláceno. Zmiňuje důvody, které vedly ke zpoždění a posunu plnění, a vyvrací domněnky ohledně svého úmyslného podvodného jednání. Své zákazníky prosí o trpělivost. *(Zjištěno z e-mailu ze dne 23. 7. 2024 – např. příloha k přihlášce č. 13 předložená žalovanou při jednání dne 25. 6. 2025).*
29. V reakci na tento e-mail se někteří zákazníci s žalovanou dohodli na posunutí termínu dodání (viz odst. 23), jiní však trvali na odstoupení od smlouvy a vrácení kupní ceny (např. přihláška č. 13). *(Zjištěno z e-mailové komunikace – přílohy přihlášek č. 1-56).*

30. Všichni hromadníci žalované zaslali žalované v rozmezí od 2. 6. 2024 (příhláška č. 23) do 11. 5. 2025 (příhláška č. 42) odstoupení od smlouvy s výzvou k vrácení kupní ceny. Část z nich tak učinila, aniž by předtím výslovně poskytla dodatečnou přiměřenou lhůtu k plnění. Někteří k odstoupení využili vzorový formulář pro smlouvy uzavřené distančním způsobem jenž tvořil přílohu č. 2 zaslaných obchodních podmínek žalované. V jiných případech tak hromadníci učinili vlastními slovy. Ve všech případech je nicméně zcela zjevná jejich vůle od smlouvy odstoupit a požadovat vrácení peněz. *(Zjištěno z odstoupení od smlouvy, dodejek a výpisů z datových schránek - přílohy příhlášek č. 1-56.*
31. Konkrétní data, kdy hromadníci učinili objednávku na webu, kdy byla objednávka případně dále upřesněna další e-mailovou komunikací, kdy dále uplynula 90denní lhůta dle obchodních podmínek (viz odst. 18 tohoto odůvodnění) či jiná individuálně ujednaná lhůta k plnění a konečně kdy bylo od smlouvy odstoupeno, jsou vyjádřena v následující tabulce. Zeleně zvýrazněná data ve třetím sloupci značí, že došlo k aktualizaci objednávky, ve čtvrtém sloupci, že byl individuálně sjednán konkrétní čas plnění odlišně od obchodních podmínek:

Č. přihlášky	Uzavření smlouvy	Aktualizace objednávky (změna parametrů)	Poslední den lhůty (90 dnů od aktualizace nebo ujednaný)	Odstoupení od smlouvy
1	9.4.2024	18.6.2024	16.9.2024	30.7.2024
2	20.4.2024	20.4.2024	31.8.2024	6.9.2024
3	15.1.2024	10.6.2024	8.9.2024	16.8.2024
4	22.12.2023	23.12.2023	22.3.2024	5.7.2024
5	15.4.2024	26.3.2024	24.6.2024	1.11.2024
6	25.3.2024	25.3.2024	14.9.2024	18.9.2024
7	21.3.2024	21.3.2024	19.6.2024	30.7.2024
8	18.4.2024	18.4.2024	17.7.2024	6.8.2024
9	18.2.2024	18.2.2024	18.5.2024	18.7.2024
10	2.2.2024	2.2.2024	30.9.2024	1.10.2024
11	21.2.2024	21.2.2024	21.5.2024	25.11.2024
12	26.1.2024	26.1.2024	11.6.2024	19.7.2024
13	22.3.2024	22.3.2024	20.6.2024	1.8.2024
14	16.3.2024	16.3.2024	14.6.2024	11.9.2024
15	18.2.2024	18.2.2024	31.5.2024	5.6.2024
16	9.4.2024	9.4.2024	8.7.2024	19.11.2024
17	1.6.2024	1.6.2024	30.8.2024	18.12.2024
18	17.1.2024	17.1.2024	16.4.2024	10.8.2024
19	13.3.2024	13.3.2024	30.9.2024	21.11.2024
20	25.6.2024	25.6.2024	23.9.2024	1.10.2024
21	25.5.2024	25.5.2024	23.8.2024	18.9.2024
22	16.5.2024	17.5.2024	15.8.2024	14.11.2024
23	15.10.2023	15.10.2023	13.1.2024	2.6.2024
24	3.4.2024	3.4.2024	2.7.2024	20.9.2024
25	2.2.2024	2.2.2024	2.5.2024	7.8.2024
26	22.2.2024	29.2.2024	29.5.2024	23.8.2024
27	28.1.2024	28.1.2024	27.4.2024	7.10.2024
28	28.6.2024	28.6.2024	26.9.2024	16.10.2024
29	22.2.2024	22.2.2024	22.5.2024	23.9.2024

30	14.2.2024	30.4.2024	29.7.2024	23.9.2024
31	6.2.2024	6.2.2024	6.5.2024	26.8.2024
32	17.2.2024	17.2.2024	17.5.2024	1.8.2024
33	3.12.2023	3.12.2023	2.3.2024	1.5.2025
34	8.4.2024	8.4.2024	31.1.2025	2.4.2025
35	25.2.2024	25.2.2024	25.5.2024	23.8.2024
36	1.6.2024	1.6.2024	15.10.2024	25.10.2024
37	26.3.2024	26.3.2024	24.6.2024	5.5.2025
38	4.3.2024	4.3.2024	2.6.2024	12.11.2024
39	14.4.2024	14.4.2024	31.1.2025	27.4.2025
40	19.11.2023	19.11.2023	17.2.2024	15.11.2024
41	6.2.2024	26.4.2024	25.7.2024	5.12.2024
42	23.4.2023	23.4.2023	22.7.2023	11.5.2025
43	21.4.2024	21.4.2024	20.7.2024	23.10.2024
44	10.6.2024	10.6.2024	8.9.2024	16.9.2024
45	31.5.2024	31.5.2024	29.8.2024	2.12.2024
46	24.9.2023	24.9.2023	23.12.2023	2.12.2024
47	31.3.2024	5.6.2024	3.9.2024	27.7.2024
48	27.12.2023	5.1.2024	31.7.2024	11.6.2024
49	4.6.2024	6.8.2024	4.11.2024	15.10.2024
50	30.4.2024	30.4.2024	29.7.2024	22.10.2024
51	17.5.2024	17.5.2024	15.8.2024	7.10.2024
52	9.2.2024	9.2.2024	9.5.2024	7.6.2024
53	29.12.2023	29.12.2023	28.3.2024	7.6.2024
54	22.12.2023	25.3.2024	15.7.2024	20.9.2024
55	23.4.2024	6.5.2024	31.8.2024	31.8.2024
56	5.4.2024	5.4.2024	4.7.2024	9.10.2024

(Zjištěno z každé jednotlivé příhlášky č. 1-56, resp. příloh k ní).

32. Provedené **důkazy soud zhodnotil** z hlediska jejich pravosti a vypovídající hodnoty a posoudil je jednotlivě i ve vzájemné souvislosti dle § 132 o. s. ř., aby mohl zjistit skutečný skutkový stav. Při hodnocení provedených důkazů vyšel soud zejména z toho, že vzájemně korespondovaly z hlediska časového i obsahového, žalobce ani žalovaná ohledně jejich pravosti a věrohodnosti zásadně ničeho nenamítli a žádná taková skutečnost nevyplývala ani jinak v průběhu řízení. Proto soud vyhodnotil provedené důkazy jako věrohodné a pro zjištění skutkového stavu vyšel z jejich obsahu. Spor mezi účastníky se spíše než v rovině skutkové vedl v rovině právní.
33. Výjimkou, pokud jde o spor z hlediska skutkového, bylo tvrzení žalobkyně, že všichni hromadníci spolu s potvrzením objednávky obdrželi do své e-mailové schránky obchodní podmínky žalované, jež explicitně obsahovaly ustanovení o tom, že „doba dodání u zakázkové výroby je maximálně 90 dnů.“ Žalovaná oproti tomu tvrdila, že od určitého data (které však nebyla schopna specifikovat) se již obchodní podmínky toto ustanovení neobsahovaly. Z provedeného dokazování vyplynulo, že obchodní podmínky obsahující toto ustanovení byly doručeny hromadníkům přihlášeným pod čísla 1, 2, 18, 19, 22, 29, 38, 40, 43, 45, 49, 52, 55 a 56. Z tohoto skutkového zjištění pak soud vzal v poměrech hromadného řízení za prokázané, že toto znění obchodních podmínek žalovaná zaslala všem hromadníkům. Důvodem je skutečnost, že zaslání tohoto konkrétního znění obchodních podmínek bylo prokázáno ve čtrnácti případech v rozmezí více než 6 měsíců (první prokázáný případ je z 19. 11. 2023 a poslední z 4. 6. 2024). Naproti tomu žalovaná neposkytla žádné rozumné

vysvětlení, na jehož základě by bylo možné dovodit, že tomu mohlo být jinak, natož pak důkaz o tom, že v jakémkoliv jiném případě bylo doručeno jiné znění obchodních podmínek.

34. Soud v řízení provedl dokazování i dalšími listinnými důkazy (zopakoval důkazy provedené v certifikační fázi řízení – např. záznamy ze „skupiny poškozených“ na sociálních sítích), z nichž však nic podstatného pro rozhodnutí věci nezjistil, protože je ani nehodnotí. Tvrzení jimi prokazovaná totiž nebyla pro rozhodnutí podstatná. Další důkazy soud neprováděl, neboť dospěl k závěru, že z uvedených důkazů získal dostatek skutkových zjištění, na jejichž základě mohl ve věci spolehlivě rozhodnout.

Závěr o skutkovém stavu

35. Na základě zjištěných skutečností dospěl soud k těmto **závěrům o skutkovém stavu** ve věci samé.
36. Hromadníci učinili prostřednictvím e-shopu www.postylkov.cz objednávku nábytku nebo podobného zboží, u části z nich zhotoveného podle jejich požadavků (tzv. na míru). Žalovaná následně upřesňovala konkrétní požadavky a specifikace výrobků se svými zákazníky e-mailem a telefonicky. Ačkoliv na nikde webových stránkách žalované nebyla uvedena informace o tom, že by dodavatelem mohl být jiný subjekt než sama žalovaná, na některých fakturách zaslaných po provedení objednávky byl jako dodavatel uveden pan Tomáš Marvan (někdejší jednatel a společník žalované). Hromadníci žalované zaplatili na základě vystavených faktur v plné výši sjednanou kupní cenu.
37. Žalovaná zaslala všem hromadníkům po obdržení objednávky z e-mailové adresy info@postylkov.cz obchodní podmínky s informací, že doba dodání u zakázkové výroby je maximálně 90 dnů. Toto ujednání nebylo obsaženo v obchodních podmínkách, které žalovaná zveřejnila na svém webu. V případě některých zakázek došlo k individuálnímu sjednání, resp. (opakovanému) posunutí data dodání zboží. S ohledem na plynutí času od objednání se na žalovanou obraceli hromadníci s dotazy ohledně data dodání, případně s urgencemi, a to zpravidla opakovaně. Žalovaná se nejprve snažila termíny dodání posouvat, následně již urgency zcela ignorovala, zboží (vyjma čtyř případů – přihlášky č. 9, 31, 38 a 46) nedodala a zaplacenou kupní cenu si ponechala. Počínaje 2. 6. 2024 začali hromadníci postupně od uzavřených smluv odstupovat. V některých případech tak učinili, aniž by před tím výslovně poskytli dodatečnou přiměřenou lhůtu k plnění.

Právní posouzení věci

38. Soud věc posoudil **po právní stránce** následovně.

a) K uzavření smlouvy a pasivní věcné legitimaci

39. Nejprve soud se s ohledem na námitku žalované zabýval otázkou, zda ve všech případech byla smlouva, jíž soud po právní stránce kvalifikuje jako spotřebitelskou kupní smlouvu ve smyslu ustanovení § 2158 a násl. o. z., uzavřena na straně prodávajícího s žalovanou. Pokud jde o proces uzavření smlouvy, je upraven v ustanoveních § 1731 a násl. o. z. K tomu, aby byla smlouva uzavřena, je třeba dvou právních jednání, tedy oferty (§ 1732 o. z.) a na ni navázané akceptace (§ 1740 o. z.).
40. Podle § 1732 odst. 2 o. z. se má za to, že návrh dodat zboží nebo poskytnout službu za určenou cenu učiněný při podnikatelské činnosti reklamou, v katalogu nebo vystavením zboží je nabídkou s výhradou vyčerpání zásob nebo ztráty schopnosti podnikatele plnit.
41. V řízení nebylo sporu o tom, že žalovaná jakožto obchodní korporace vystupovala v rámci provozu svých webových stránek jako podnikatel ve smyslu § 420 o. z., neboť jejich prostřednictvím nabízela v rámci své podnikatelské činnosti prodej svých výrobků. Z provedeného dokazování pak vyplynulo, že obsah e-shopu na předmětných stránkách obsahoval katalog zboží za stanovené ceny, které bylo možno „vložit do košíku“ a prostřednictvím sítě internet zakoupit. Je tedy na místě

aplikovat zákonnou domněnku, že žalovaná činila prostřednictvím svých webových stránek nabídku dodat vystavené zboží ve smyslu shora citovaného ustanovení § 1732 odst. 2 o. z., jde tedy po právní stránce o závaznou ofertu.

42. Pokud jde o identifikaci osoby, která tuto ofertu činí, vyšel soud z provedeného dokazování. Z toho vyplynulo (viz odst. 13 – 16), že v rubrice „kontakt“ na stránkách byly uvedeny právě jen identifikační údaje žalované, stejně tak byla jen a výlučně žalovaná uvedena v úvodním ustanovení obchodních podmínek umístěných na předmětných stránkách ke stažení. Naopak nikde na předmětném webu nejsou uvedeny identifikační údaje pana Tomáše Marvana, tak aby bylo zjevné, že zákazník ve skutečnosti neuzavírá smlouvu s žalovanou ale s ním. Na tom nic nemůže změnit text v příloze č. 2 (na straně 11) obchodních podmínek, v němž je zmíněno jméno a příjmení pana Marvana bez uvedení dalších údajů (sídlo, IČO), pro něž je navíc zcela protismyslně zavedena zkratka „společnost“ (viz skutkové zjištění v odst. 16). Z obsahu tohoto ne zcela srozumitelného ustanovení obchodních podmínek průměrný spotřebitel nemůže dovozovat, v jakých konkrétních případech má být žalovaná pouze zprostředkovatelkou prodávajícího Tomáše Marvana a v jakých je smlouva uzavírána přímo s ní. Toto ustanovení, jež má podle právního názoru žalované vést k závěru o identifikaci smluvního partnera lze označit jako učebnicový příklad překvapivého ujednání smluvních podmínek, které druhá strana nemůže rozumně očekávat, ve smyslu § 1753 o. z. Ostatně i podle nálezu Ústavního soudu ze dne 11. 11. 2013, sp. zn. I. ÚS 3512/11, (odst. 30 odůvodnění), „*obchodní podmínky ve spotřebitelských smlouvách na rozdíl třeba od obchodních smluv mají sloužit především k tomu, aby nebylo nezbytné do každé smlouvy přepisovat ujednání technického a vysvětlujícího charakteru.*“
43. Shora uvedený závěr lze podpořit i tím, že podnikatel je podle § 1811 odst. 1 a 2 o. z. povinen jasně a srozumitelně před uzavřením smlouvy sdělit spotřebiteli svou totožnost. Obdobně pak povinnost podnikatele uvádět své identifikační údaje v rámci informací zpřístupňovaných veřejnosti prostřednictvím dálkového přístupu plyne z ustanovení § 435 o. z. Přeneseno do poměrů projednávané věci žalovaná zcela jasně na svém e-shopu deklarovala, že v případě nákupu zboží je smluvním partnerem (prodávajícím) ona, nikoliv kdokoli jiný.
44. Lze tedy uzavřít, že v okamžiku akceptace, tj. po vložení zboží „do košíku“ a stisknutí tlačítka „Objednat s povinností platby“ došlo ve smyslu § 1745 o. z. k uzavření smlouvy právě jen mezi žalovanou na straně prodávající a zákazníkem (hromadníkem) na straně kupující. V okamžiku uzavření smlouvy totiž nemohl mít nikdo z hromadníků legitimně pochyb o tom, že prodávajícím je právě žalovaná. Jako zcela mimoběžnou bez nutnosti hlubšího rozboru je pak na místě odmítnout argumentaci žalované, že smluvního partnera měli v době uzavření smlouvy zákazníci detekovat podle toho, zda vybírali zboží ze sekce „Postýlkov“ nebo „Pokojíčky z Postýlkova“. Z názvu těchto sekcí ani z jejich obsahu, jak byl zjištěn v rámci dokazování, neplyne žádná indicie, podle které by k takovému rozlišení mohl člověk dospět. Tomuto argumentu tedy soud nepřisvědčil.
45. Nad rámec výše uvedeného je možno uvést, že závěru o tom, že smlouva je na e-shopu uzavírána s tím subjektem, který je jeho zjevným provozovatelem, tedy s žalovanou, by nemohlo změnit nic, ani kdyby byl pan Marvan v obchodních podmínkách uveden jako prodávající zcela explicitně, výslovně a jednoznačně. K tomu lze odkázat na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 6. 2021, sp. zn. 15 A 58/2019, (odst. 31 odůvodnění), v němž soud vyjádřil právní názor, že „*vzniká zákonná domněnka ve smyslu § 1732 odst. 2 občanského zákoníku, kterou jednání žalobkyně založilo, není možné vyloučit v obchodních podmínkách, se kterými má spotřebitel v dalším kroku objednávky vyjádřit souhlas. Jejich dostupnost, jednoznačnost či srozumitelnost je proto v daném případě irrelevantní. Aby ke vzniku zákonné domněnky nedošlo, muselo by toto být výslovně vyloučeno již v samotném návrhu prodeje konkrétního výrobku, což se v daném případě nestalo.*“
46. Podle dalšího argumentu žalované vyplývá osoba prodávajícího z údajů, které byly po uzavření smlouvy zaslány každému kupujícímu z adresy info@postylkov.cz, konkrétně z údajů uvedených

na faktuře. S tím však nelze souhlasit. Z provedeného dokazování skutečně vyplynulo, že jako dodavatel na fakturách, které zaslala žalovaná některým hromadníkům po uzavření smlouvy, byl uveden Tomáš Marvan a nikoliv žalovaná (viz skutkové zjištění v odst. 20). Sdělení platebního místa, resp. osoby k jejímž rukám má být provedena úhrada kupní ceny, po uzavření smlouvy však na určení subjektů smluvního závazkového vztahu vliv mít nemůže. Důvodem je skutečnost, že v tomto okamžiku byla již smlouva podle § 1745 o. z. uzavřena, a to mezi žalovanou a hromadníkem. K žádné právní skutečnosti, jež by měla vliv na změnu subjektů právního vztahu (§ 1879 a násl. o. z.), zasláním předmětné faktury nedošlo.

47. I k otázce, zda uvedení odlišné osoby na následně zaslané faktuře může vést k závěru o tom, s kým byla uzavřena smlouva, je navíc rovněž možné odkázat na judikaturu. Zdejší soud tak např. v rozsudku ze dne 27. 8. 2024, č. j. 3 A 98/2023-24 (odst. 40 odůvodnění) dospěl k následujícímu závěru: „Na této skutečnosti nic nemění ani námitka žalobkyně, že její internetové stránky obsahovaly viditelný proklik na její obchodní podmínky, které uváděly, že žalobkyně nenabízí vlastní zboží, neprovádí jeho kontrolu a negarantuje splnění smluv a jiných dohod uzavřených mezi uživateli, kupujícími, inzerenty, inzerenty plus a externími inzerenty. Informace z obchodních podmínek může běžnému spotřebiteli snadno uniknout. Běžný spotřebitel přitom neměl k dispozici jiný způsob, ze kterého by se dozvěděl, že žalobkyně není vlastníkem zboží. Údaj o této informaci se viditelně nacházel až na faktuře. Soud se tedy ztotožňuje se závěrem žalované, že průměrný spotřebitel mohl webové stránky odkarla.cz vnímat jako běžný internetový obchod.“
48. Nad rámec již uvedeného soud doplňuje, že neuvedení totožnosti skutečného prodávajícího jasně a srozumitelně lze kvalifikovat rovněž jako klamavé opomenutí [§ 5a odst. 2, 3 písm. b) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele], a tedy protiprávní jednání. Tohoto svého jednání se tedy žalovaná nemůže úspěšně dovolávat, neboť podle § 6 odst. 2 o. z. nikdo nesmí těžit ze svého nepoctivého nebo protiprávního jednání.
49. Závěrem k této otázce nelze ponechat stranou ani následné jednání žalované, které je v rozporu s její obranou v tomto řízení. Z provedeného dokazování jasně vyplynulo, že žalovaná komunikovala se všemi hromadníky, kteří si stěžovali na nedodání zboží. Tuto komunikaci žalovaná (zastoupená svou jednatelkou či zaměstnanci) vedla bez dalšího i ohledně těch zakázek, v jejichž případě při jednání začala tvrdit, že povinným subjektem není ona, nýbrž někdo jiný. S přihlédnutím k této skutečnosti se nelze ubránit dojmu, že argumentace ohledně absence pasivní věcné legitimace je spíše vykonstruovaným pokusem žalované nepoctivě se zbavit odpovědnosti za své závazky.

b) Ke lhůtě k plnění a prodlení žalované

50. Další stěžejní námitkou žalované bylo, že odstoupení od smlouvy jsou neplatná, neboť povinnost žalované dodat objednané zboží v řadě případů vůbec nedospěla, protože se žalovaná nemohla dostat do prodlení, které je předpokladem pro vznik práva na odstoupení od smlouvy. Podle právního názoru žalované nebyl v případě smluv uzavřených s hromadníky sjednán čas plnění, bylo tedy podle § 1958 odst. 2 o. z. na nich, aby žalovanou nejprve k plnění vyzvali. Neučinili-li tak, nemohli od smlouvy platně odstoupit pro prodlení žalované ve smyslu ustanovení § 1968 o. z. a § 1977 o. z., resp. § 1978 o. z. Pro rozhodnutí sporu bylo tedy třeba s ohledem na tuto argumentaci žalované po právní stránce vyřešit otázku lhůty k plnění nepeněžitého dluhu žalované dodat objednané zboží.
51. Z provedeného dokazování vyplynulo, že přímo na webových stránkách žalované nikde výslovně nebyla uvedena lhůta, v níž se žalovaná zavazuje zboží dodat. Ačkoliv časové rozmezí dodání mělo být aktualizováno v hlavičce webu (viz skutkové zjištění v odst. 15), žádný údaj z provedeného dokazování nevyplýval. Na dalších místech webových stránek byla k nalezení informace, že přesné datum dodání bude vždy sděleno telefonicky. Dále pak bylo postaveno najisto, že všem hromadníkům byly spolu s potvrzovacím e-mailem o přijetí objednávky zaslány obchodní podmínky, v nichž je na rozdíl od obchodních podmínek zpřístupněných na webu žalované

výslovně uvedeno, že doba dodání u zakázkové výroby činí maximálně 90 dnů. Ve stejné e-mailové zprávě žalovaná vyzvala k úhradě kupní ceny, kterou všichni hromadníci zaplatili.

52. Soud shora uvedený skutkový stav po právní stránce kvalifikoval jako dodatečné ujednání o maximální lhůtě k plnění, tedy o čase plnění ve smyslu § 1958 odst. 1 o. z. Adresovala-li žalovaná hromadníkům po uzavření smlouvy návrh odlišného znění obchodních podmínek, které na rozdíl od předchozí verze zajišťovalo spotřebiteli jednoznačně výhodnější postavení (§ 1812 o. z.) v podobě závazku žalované dodat zboží v maximální lhůtě 90 dnů, na což spotřebitel reagoval zaplacením sjednané kupní ceny dle přiložené faktury, nelze než dospět k závěru, že se toto ujednání na základě konkludentního jednání (akceptace) ze strany kupujícího stalo obsahem smluvního závazku mezi stranami smlouvy. Při tom soud přihlédl zejména k vysokému standardu ochrany spotřebitele. Není přitom podstatné, zda si hromadníci s žalovanou ujednali, že smlouvu lze měnit jen písemně, protože i podle komentářové literatury „preference stran co do formy právního jednání se mohou měnit, a původní vůle stran ohledně formy právního jednání tak nemůže být proti zájmům stran petrifikována“ (viz k tomu např. Dvořák, B. § 1906. In: Hulmák, M. a kol. *Občanský zákoník. Závazkové právo. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2025*).
53. Na základě výše uvedeného soud uzavřel, že ve všech případech byla mezi žalovanou a hromadníky sjednána maximální lhůta k plnění v délce trvání 90 dnů. Pokud jde o počátek běhu této lhůty, o němž ujednání obsažené v obchodních podmínkách mlčí, lze vyjít v posuzované věci podle § 1812 odst. 1 o. z. z toho, že se jím rozumí okamžik uzavření smlouvy, resp. okamžik, k němuž bylo dosaženo shody ohledně všech případných parametrů výrobku či (dodatečných) požadavků na finální podobu prodávaného zakázkového nábytku. Takový výklad je pro spotřebitele výhodný a navíc odpovídá i standardnímu zvyklostem soukromého života. Z provedeného dokazování vyplynulo, že nejzazší termín uzavření smlouvy (resp. aktualizace parametrů objednávky) nastal 6. 8. 2024 (příhláška č. 49), u této poslední objednávky tedy sjednaný maximální devadesátidenní termín plnění připadl na 4. 11. 2024. V tomto ohledu tedy soud po právní stránce uzavřel, že nebylo-li v určitých případech ujednáno jinak (viz dále), lhůta k plnění dluhu žalované, který spočíval v dodání objednaného zboží nejpozději tohoto dne uplynula.
54. Dále z provedeného dokazování vyplynulo, že v případě některých smluv byla lhůta k plnění dodatečně individuálně prodloužena. Konkrétně se to týká hromadníků přihlášených pod čísly 2, 6, 10, 12, 15, 19, 34, 36, 39, 48, 54 a 55. V těchto případech pak konec lhůty k plnění připadl na den, který vyplývá z konkrétní e-mailové komunikace (viz zeleně vyznačená data ve čtvrtém sloupci tabulky v odst. 31). Nejzazší sjednané datum plnění připadlo na 31. 1. 2025 (příhlášky č. 34 a 39).
55. Pokud jde o otázku prodlení žalované, nebylo mezi účastníky sporu, že ani ke dni vyhlášení tohoto rozsudku (1. 7. 2025) žalovaná svou povinnost ze smlouvy nesplnila. Je proto zjevné, že se uplynutím lhůty k plnění dostala ve smyslu § 1968 o. z. do prodlení. Výjimkou v tomto směru jsou pak případy hromadníků č. 9, 31, 38 a 46, jimž se určitého plnění dostalo (viz podrobně níže).
56. Nad rámec výše uvedeného je třeba obdobně jako v případě obrany žalované spočívající v údajném nedostatku její pasivní legitimace, poznamenat, že i argument spočívající v absenci prodlení žalované je v rozporu s jejím předchozím jednáním a nelze se tak ubránit dojmu o jeho účelovosti. Z provedeného dokazování totiž vyplynulo, že ve svém hromadném e-mailu ze dne 23. 7. 2024 sama připustila, že v dodání objednaného zboží došlo ke „zpoždění a posunu plnění“ (viz skutkové zjištění v odst. 28), čemuž nelze rozumět jinak, než že sama připustila, že je se splněním svých dluhů v prodlení.

c) K platnosti odstoupení od smlouvy

57. Nato soud přistoupil k posouzení otázky platnosti odstoupení od smluv. Žalovaná totiž namítala, že odstoupení od smluv nemohla způsobit zánik závazku právě z důvodu jejich neplatnosti. Tu žalovaná dovozovala ze dvou důvodů. Zprvée měla za to, že hromadníci od smluv odstoupili s odkazem na ustanovení § 1829 o. z., které umožňuje spotřebiteli bez udání důvodu odstoupit od

smlouvy uzavřené distančním způsobem ve 14denní lhůtě, využívající při tom formuláře dostupného na webu žalované. Vzhledem k tomu, že se však v nyní posuzovaném případě jedná o zboží vyrobené podle požadavků spotřebitele ve smyslu § 1837 písm. d) o. z., nebylo z tohoto důvodu od smlouvy možno odstoupit. Zadruhé žalovaná spatřovala důvod neplatnosti v jejich předčasnosti, neboť v řadě případů hromadníci žalované doručili svá odstoupení ještě před uplynutím lhůty k plnění či přinejmenším před uplynutím přiměřené dodatečné lhůty k plnění ve smyslu § 1978 odst. 2 o. z.

58. Pokud jde o první námitku žalované spočívající v nesprávném uvedení důvodu odstoupení, tu je třeba odmítnout, a to s přihlédnutím ke skutkovým okolnostem, které jednotlivá odstoupení od smlouvy provázely. Odstoupení od smlouvy je právní jednání ve smyslu § 545 a násl. o. z., neboť jde o projev vůle, kterým se mění subjektivní práva a povinnosti. Z tohoto důvodu tedy i odstoupení od smlouvy podléhá jako všechna právní jednání výkladu podle § 555 a násl. o. z. Konkrétně pak podle § 556 odst. 1 o. z. platí, že co je vyjádřeno slovy nebo jinak, vyloží se podle úmyslu jednajícího, byl-li takový úmysl druhé straně znám, anebo musela-li o něm vědět. Z provedeného dokazování vyplynulo, že odstoupením od smlouvy předcházela komunikace s žalovanou, jejímž obsahem byly dotazy a stav objednávek, urgencye dodání zboží a stížnosti na jeho nedodání. Dále bylo postaveno najisto, že i sama žalovaná (v reakci na rostoucí nespokojenost svých zákazníků) rozeslala hromadný e-mail, v němž žalovaná připustila, že je v prodlení, se snažila svou situaci vysvětlit a odvrátit množící se odstupování od uzavřených smluv. V tomto kontextu je náblední, že žalovaná nemohla mít pochyb o tom, jaký byl skutečný úmysl zákazníků, kteří jí adresovali svá odstoupení od smlouvy. Jejich pohnutka spočívající v neplnění ze strany žalované je zcela očividná. Jinými slovy řečeno, žalovaná musela vědět, že úmyslem od smluv odstupujících zákazníků bylo vyvázat se ze smluvního vztahu z důvodu prodlení žalované ve smyslu § 1968 o. z.
59. S ohledem na výše uvedené je proto irrelevantní, že spotřebitelé pro odstoupení od smlouvy použili formulář poskytnutý přímo žalovanou, který obsahuje odkaz na nepřipadné zákonné ustanovení (§ 1829 o. z.). Lze tedy shrnout, že případná otázka aplikace výjimky z práva na odstoupení od smluv podle § 1837 písm. d) o. z. je v nyní posuzované věci bez právní relevance, neboť jednoznačným úmyslem hromadníků bylo odstoupit od smlouvy z důvodu prodlení žalované. Tento jejich úmysl musel být žalované nade vší pochybnost znám (§ 556 odst. 1 o. z.).
60. Dále se soud zabýval relevancí druhé námitky žalované. Položil si otázku, zda měla odstoupení od smlouvy právní účinky spočívající ve zrušení závazku ve smyslu § 2004 o. z., a i přes jejich případnou předčasnost. Ta podle žalované tkví v tom, že jí hromadníci před odstoupením od smlouvy neposkytli dodatečnou přiměřenou lhůtu k plnění, případně odstoupili ještě předtím, než vůbec uplynula lhůta k plnění.
61. Zákon umožňuje z důvodu prodlení dlužníka odstoupit bez poskytnutí dodatečné přiměřené lhůty jen v případě, že prodlení dlužníka představuje podstatné porušení smlouvy (§ 1977 o. z.). Představuje-li prodlení jedné se smluvních stran naopak nepodstatné porušení smlouvy, může druhá smluvní strana od smlouvy odstoupit poté, co prodlévající strana svoji povinnost nesplní ani v dodatečné přiměřené lhůtě, kterou jí druhá strana poskytla výslovně nebo mlčky (§ 1978 odst. 1 o. z.). Žalovaná argumentovala tak, že prodlení bylo nanejvýš nepodstatným porušením smlouvy a v případě absence poskytnutí této lhůty se tak toto odstoupení stávalo bez dalšího neplatným. Podle žalované smluvní vztahy s hromadníky nadále trvají, jako by k odstoupením nedošlo. S takovým výkladem však nelze souhlasit. Je totiž třeba přihlídnout k systematice předmětné části právního předpisu, tj. i k ostatním jeho ustanovením. Konkrétně totiž na následky porušení povinnosti poskytnout dostatečně dlouhou dodatečnou lhůtu k plnění pamatuje ustanovení § 1979 o. z., podle kterého poskytl-li věřitel dlužníku nepřiměřeně krátkou dodatečnou lhůtu k plnění a odstoupil-li od smlouvy po jejím uplynutí, nastávají účinky odstoupení teprve po marném uplynutí doby, která měla být dlužníku poskytnuta jako přiměřená. To platí i tehdy, odstoupil-li věřitel od smlouvy, aniž byl dlužníkovi dodatečnou lhůtu k plnění poskytl.

62. I kdyby tedy v daném případě skutečně prodlení žalované představovalo jen nepodstatné porušení smlouvy (o čemž lze s ohledem na charakter objednaného zboží a délku prodlení důvodně pochybovat), měla by absence poskytnutí dodatečné lhůty k plnění jen ten následek, že by účinky odstoupení od smlouvy nastaly uplynutím lhůty, která měla být dlužníku (žalované) poskytnuta jako přiměřená. Pro pořádek lze pak ještě dodat, že stejný následek má i případné porušení povinnosti věřitele od smlouvy odstoupit ve lhůtě bez zbytečného odkladu poté, co se o prodlení dozvěděl. V tomto ohledu lze odkázat na závěry, ke kterým dospěl Nejvyšší soud v poměrech zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění účinném do 31. 12. 2012, kde byla obsažena obdobná úprava. Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 25. 2. 2021, č. j. 29 ICdo 81/2019-88, uvedl: „*Případné nedodržení lhůty bez zbytečného odkladu pro odstoupení z důvodu podstatného porušení smluvní povinnosti (§ 345 odst. 1 obč. zák.) a absence určení dodatečné přiměřené lhůty k plnění pro odstoupení z důvodu nepodstatného porušení smluvní povinnosti, má za následek jen to, že prodlení lze hodnotit (jen) jako nepodstatné porušení smluvní povinnosti a že účinky odstoupení od smlouvy nastávají teprve po marném uplynutí přiměřené dodatečné lhůty, jež měla být poskytnuta k plnění povinnosti.*“
63. Aplikováno na nyní posuzovanou věc to znamená, že pro posouzení otázky, zda nastaly účinky odstoupení od smlouvy, jež mohlo být v některých případech učiněno bez předchozího poskytnutí dodatečné lhůty k plnění, tedy předčasně, bylo podstatné toliko to, zda tato přiměřená lhůta uplynula od okamžiku prodlení do okamžiku vyhlášení tohoto rozsudku, neboť podle § 154 odst. 1 o. s. ř. je pro rozsudek rozhodující stav v době jeho vyhlášení. Z provedeného dokazování vyplynulo (viz odst. 31), že první odstoupení od smlouvy bylo žalované doručeno 2. 6. 2024 (příhláška č. 23) od něj uplynulo k dnešnímu dni 394 dní. Ani v této době žalovaná objednané zboží nedodala, přestože tato lhůta více než čtyřnásobně překračuje původně maximálně sjednanou dobu plnění v délce 90 dnů. Poslední odstoupení od smlouvy bylo žalované doručeno dne 11. 5. 2025, tedy 50 dní před vyhlášením rozsudku. Tuto lhůtu pak soud hodnotí s přihlédnutím právě k maximální ujednané lhůtě 90 dnů jako přiměřenou, neboť činí více než její polovinu. Dodatečná lhůta k plnění přitom ve své podstatě slouží k přiměřenému prodloužení doby původně sjednané. Prodloužení o polovinu se přitom s přihlédnutím k druhu objednaného zboží, kterým je dětský nábytek, jeví jako adekvátní.
64. Pro úplnost zbývá dodat, že v pěti případech (příhlášky č. 1, 3, 47, 48 a 49) z provedeného dokazování vyplynulo, že odstoupení od smlouvy bylo žalované doručeno ještě před tím, než uplynula sjednaná (případně na základě ujednání prodloužená) lhůta k plnění. Není nicméně důvod následky předčasnosti těchto odstoupení posuzovat odlišně. Jinými slovy řečeno, obdobně jako v případě odstoupení adresovaného dlužníkovi před uplynutím dodatečné přiměřené lhůty ve smyslu § 1979 o. z. nastávají účinky odstoupení od smlouvy z důvodu prodlení dlužníka, které je mu doručeno ještě před uplynutím lhůty k plnění, nejdříve okamžikem uplynutí lhůty k plnění (v případě podstatného porušení), případně po marném uplynutí další přiměřené dodatečné lhůty, jež měla být poskytnuta k plnění povinnosti po splatnosti závazku (v případě porušení nepodstatného). V nyní posuzovaném případě nastal poslední den lhůty k plnění u nejmladší z těchto pěti smluv 15. 10. 2024, tedy před 259 dny. Jak je vysvětleno v předchozím odstavci, není pochyb o tom, že žalovaná měla dostatečnou možnost na smlouvu plnit. Vzhledem k tomu, že tak neučinila, odstoupení od smlouvy, byť bylo učiněno předčasně, nabylo po marném uplynutí lhůty k plnění a přiměřené dodatečné lhůty právních účinků.
65. Na základě výše uvedeného soud tedy učinil závěr, že všichni hromadníci platně od uzavřených smluv ke dni vyhlášení tohoto rozsudku podle § 1977 o. z., resp. § 1978 odst. 1 ve spojení s § 1979 o. z. odstoupili, neboť žalovaná se ocitla v prodlení se splněním svého nepeněžitého dluhu, který nesplnila ani v dodatečné přiměřené lhůtě.
- d) Povinnost žalované vydat peněžité plnění a závěr*
66. S ohledem na skutečnost, že hromadníci od smluv uzavřených s žalovanou odstoupili, došlo tím s účinky *ex tunc* podle § 2004 odst. 1 o. z. k zániku závazku. Tím odpadl právní důvod k zaplacení

kupní ceny objednaného zboží, a žalované tak podle § 2991 odst. 1 a odst. 2 o. z. vznikla povinnost vrátit to, co jí bylo původně plněno. Z provedeného dokazování vyplynulo (a nebylo ani mezi účastníky sporné), že žalovaná obdržela od hromadníků z titulu zaplacení kupní ceny zboží peněžitou plnění. Tato plnění je povinna vrátit. Vzhledem k tomu, že žalovaná tento majetkový prospěch hromadníkům dosud nevydala, uložil jí soud výrokem II tohoto rozsudku povinnost tak učinit. V souladu s ustanovením § 70 odst. 2 z. h. ř. soud uvedl identifikační údaje všech hromadníků včetně specifikace výše plnění odkazem na přílohu tohoto rozsudku. Pádní lhůta byla stanovena jako třídní v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 o. s. ř.

Úrok z prodlení

67. Ve své žalobě žalobce požadoval po žalované ke všem nárokům uhradit i příslušenství ve formě úroku z prodlení, a to v konkrétní výši 12,25% ročně od data podání žaloby (29. 11. 2024). Toto příslušenství však bylo učiněno předmětem řízení jen v případě některých přihlášek. I v hromadném soudním řízení platí zásada, že soud nesmí přiznat více, než je požadováno, jež výslovně upravena v § 153 odst. 2 o. s. ř. Tato zásada vyplývá z dispozičního principu, který je základním rysem sporného řízení. Zvláštnost hromadného řízení oproti řízení individuálnímu spočívá v tom, že předmět řízení je nejprve žalobcem vymezen v relativně abstraktní rovině, není totiž dosud postaveno najisto, kolik zúčastněných členů skupiny bude v řízení vystupovat, tj. o jakých konkrétních nárocích bude ve výsledku rozhodováno. K této konkretizaci a individualizaci předmětu řízení dochází až v momentě, kdy je kompletní seznam zúčastněných členů skupiny, tedy po uplynutí lhůty k podávání přihlášek ve smyslu § 18 odst. 1 písm. d) a vyřešení případných sporů o členství vyvolaných žalobcem podle § 40 a násl. O tomto předmětu řízení pak bude rozhodnuto (shodně viz *JANOUSHKOVÁ, Anežka a kol. 2024 s. 141*).
68. Nárok na příslušenství ve formě úroků z prodlení ve výši dle nařízení č. 351/2013 Sb. hromadníkům bezpochyby vznikl, neboť žalovaná svůj peněžitý dluh řádně a včas nesplnila, ač k tomu byla vyzvána (§ 1968 a § 1970 o. z.), soud jej však mohl přiznat jen těm hromadníkům, kteří tuto část svého nároku výslovně vtělili do formuláře své přihlášky. Žalobci přitom nic nebránilo v tom, aby o tom hromadníky poučil a vedl je k tomu, jak své přihlášky případně doplnit, a to postupem podle § 34 z. h. ř. ve spojení s § 9 odst. 3 z. h. ř.
69. Konkrétně se příslušenství ve formě úroku z prodlení domáhali hromadníci č. 23 a 44. V případě hromadníka č. 23 připadl poslední den lhůty k dodání zboží na 13. 1. 2024, dne 2. 6. 2024 pak došlo k odstoupení od smlouvy. Pokud jde o hromadníka č. 44, doběhla maximální lhůta k dodání zboží dne 8. 9. 2024 a dne 16. 9. 2024 hromadník od smlouvy odstoupil. Součástí odstoupení od smlouvy byla výzva k vrácení kupní ceny. V případě obou hromadníků tedy ke dni podání žaloby (29. 11. 2024) jednoznačně uplynula přiměřená dodatečná lhůta k plnění původního zboží, nastaly tedy účinky odstoupení, i lhůta „bez zbytečného odkladu“ k vydání bezdůvodného obohacení po výzvě ve smyslu ustanovení § 1958 o. z. Je tedy zjevné, že se žalovaná ke dni podání žaloby nacházela v prodlení se zaplacením požadované částky. Z tohoto důvodu soud v těchto dvou případech přiznal i příslušenství požadovaných nároků.
70. Pro pořádek je nicméně třeba opět zmínit (viz podrobně v odst. 8), že v hromadném řízení není zásadně možné se po skutkové stránce zabývat individuálními skutkovými okolnostmi jednotlivých nároků. Přesný okamžik prodlení přitom může mít vliv nejen na počátek vzniku nároku na ně, ale i na samotnou sazbu úroku z prodlení, která se může měnit i každé pololetí. V nyní posuzovaném případě však soud přihlédl k tomu, že prodlení bezpochyby nastalo v případě obou hromadníků v období platnosti stejné sazby úroku z prodlení a zohlednil i jejich nízký počet (dva). Proto bylo ještě procesně ekonomické se těmito otázkami zabývat. V opačném případě by však bylo třeba postupovat stejně jako u skutkově odlišných nároků hromadníků 9, 31, 38 a 46 a řízení i v této části zastavit (viz podrobně v následujícím odstavci).

K částečnému zastavení řízení

71. Soud ve vztahu k nárokům hromadníků č. 9, 31, 38 a 46 řízení výrokem I zastavil, jelikož z důkazů, které nebyly soudu v certifikační fázi předloženy, vyplynulo, že v případě těchto nároků není splněna podmínka přípustnosti hromadné žaloby spočívající v jejich dostatečně podobném skutkovém a právním základu ve smyslu ustanovení § 15 písm. d) z. h. ř. ve spojení s ustanovením § 24 odst. 2 z. h. ř. Konkrétně vyšlo v průběhu dokazování najevo, že žalovaná těmito hromadníkům zboží (alespoň z části) dodala. Tito hromadníci žalované vytkli vady převzatého zboží, případně požadovali kompenzaci za jeho pozdní dodání. Pro posouzení důvodnosti a výše uplatněných nároků v těchto případech jsou tedy relevantní jiná skutková zjištění a jiné právní úvahy než v případě všech ostatních. Jejich nároky by totiž bylo nutno individuálně posoudit zejména podle úpravy odpovědnosti za vady plnění (§ 2169 o. z. a násl.), případně by bylo třeba zjišťovat rozsah částečného plnění a na základě něj pak posoudit vznik případného práva na odstoupení od smlouvy ve smyslu § 2004 odst. 2 o. z. Jedná se tedy o otázky, jež nespádají do okruhu těch, které soud řešil v hromadném řízení, jak bylo vymezeno v certifikační fázi. Těmito hromadníkům nicméně nic nebrání se svých práv domáhat v individuálních řízeních.
72. I se zřetelem k tomu, že jde i historicky první hromadné řízení v České republice, je nicméně třeba zdůraznit, že bylo povinností žalobce na tuto skutečnost hromadníky upozornit a postupovat podle ustanovení § 35 z. h. ř. Žalobce správně neměl po případné marné výzvě k odstranění vad přihlášek, k těmto přihláškám vůbec přihlížet a zahrnovat je do seznamu hromadníků ve smyslu § 38 z. h. ř. Kdyby žalobce postupoval v souladu se zákonem, soud se těmito přihláškami podanými nad rámec předmětu hromadného řízení vůbec nemusel zabývat.

Ke zdrojům financování žalobce

73. V průběhu jednání ve věci samé žalovaná navrhla podle § 57 z. h. ř. uložit žalobci, aby doložil přehled zdrojů peněžních prostředků určených na placení nákladů spojených se zahájením a vedením hromadného řízení. Tento přehled žalobce předložil a nevyplývalo z něj nic, co by zavdávalo příčinu k pochybnostem ohledně toho, zda je financován třetí osobou, která je konkurentem žalované, je na žalované závislá nebo která nepřiměřeně ovlivňuje žalobce způsobem, který by poškodil zájmy skupiny [§ 15 písm. f) z. h. ř.]. Na základě předloženého přehledu financování tedy soud učinil závěr, že není dán důvod k postupu podle § 59 z. h. ř. a žalobu bez dalšího projednal.
74. V souvislosti s tímto návrhem žalované se nicméně sluší podotknout následující. I s přihlédnutím k celkovému jejímu postupu v řízení je zjevné, že i tento její návrh ve skutečnosti nepředstavoval relevantní procesní obranu, nýbrž toliko (marnou) snahu o obstrukční přístup k řízení jako celku. V nyní posuzované věci je více než nepravděpodobné, že by žalobce byl financován jakoukoliv konkurenční truhlářskou společností, jejímž cílem by bylo prostřednictvím tohoto řízení poškodit „dobré jméno“ žalované.

Odměna žalobce a náhrada za přihlášky

75. V řízení již bylo pravomocně rozhodnuto o tom, že odměna žalobce bude činit 16 % z případně přisouzeného plnění. Celková výše přisouzeného plnění přitom činí 1 495 916 Kč. Podle § 70 odst. 3 z. h. ř. tedy soud uložil žalované zaplatit žalobci odměnu vypočtenou tímto procentem. Ta činí 239 347 Kč.
76. Žalobci kromě toho náleží i náhrada nákladů souvisejících s příjmem přihlášek a vedením seznamu zúčastněných členů skupiny. Žalobce soudu předložil seznam 56 zpracovaných přihlášek, žádá z nich nebyla vzata zpět. Za každou přihlášku žalobci přísluší náhrada související s jejím příjmem a vedením seznamu hromadníků ve výši 900 Kč (§ 61 odst. 1, 2 z. h. ř. ve spojení s § 10 odst. 1 a 2 vyhlášky č. 181/2024 Sb.), tedy celkem částka 50 400 Kč (56 x 900 Kč). Proto soud rozhodl, jak uvedeno ve výroku III tohoto rozsudku. O pariční lhůtě soud rozhodl podle § 160 odst. 1 o. s. ř.

Náhrada nákladů řízení

77. Výrokem IV soud rozhodl o povinnosti žalované nahradit žalobci náklady řízení podle § 3 z. h. ř. ve spojení ustanovením § 142 odst. 2 o. s. ř. Žalobce byl úspěšný ohledně celkové částky 1 495 916 Kč, přičemž zastavení řízení ohledně nároků ve výši 112 220 Kč je pak na místě přičíst naopak k jeho tíži ve smyslu § 146 odst. 2 o. s. ř. Jak je vysvětleno výše (viz odst. 70) žalobce nepostupoval v souladu se zákonem a do seznamu přihlášek nesprávně zahrnul i ty, které byly podány nad rámec hromadného řízení. Tím žalobce z procesního hlediska zavinil, že řízení muselo být v tomto rozsahu částečně zastaveno. K tomu je třeba poznamenat, že soud nemá jiný nástroj k tomu, aby porušení zákonné povinnosti žalobce odstraňovat vady přihlášek (§ 38 a 39 z. h. ř.) sankcionoval, než právě prostřednictvím zohlednění této skutečnosti ve výroku o náhradě nákladů řízení. Proto soud i přes relativně malý procentuální rozsah nároků, ohledně nichž bylo řízení zastaveno (cca 7 %) neaplikoval ustanovení § 142 odst. 3 o. s. ř. a nárok žalobce na náhradu nákladů řízení poměrně snížil tak a přiznal náhradu jen v rozsahu vypočteném jako rozdíl jeho úspěchu a neúspěchu žalobce (86%).
78. Žalobce byl v řízení zastoupen advokátem, kterému náleží odměna stanovená podle § 61 odst. 3 z. h. ř. ve spoj. s § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „a. t.“), z tarifní hodnoty ve výši 1 608 136 Kč. Podáním z 3. 7. 2025 nárokoval náhradu za 12 úkonů právní služby: převzetí a příprava zastoupení, výzva k plnění, žaloba, doplnění žaloby ohledně odměny, doplnění žaloby ohledně seznamu hromadníků a výše nároků, účast na jednání před soudem dne 25. 6. 2025 (4x – 1 úkon za každé započaté dvě hodiny), porada s klientem přesahující jednu hodinu, podání ve věci samé ohledně zdrojů financování a účast na jednání před soudem dne 1. 7. 2025. Dále nárokoval 12x režijní paušál a konečně cestovné a náhradu za promeškaný čas za dvě cesty Brno-Praha-Brno ve výši 10 074 Kč.
79. Ne všechny úkony soud posoudil jako účelné, konkrétně za účelný nelze považovat úkon spočívající v odstranění vad žaloby a doplnění chybějících tvrzení. Skutečnost, že žaloba nebyla bez vad, nelze přičítat k tíži žalované. Soud přitom přihlédl i k tomu, že žalobce je profesionální spotřebitelskou organizací a byl zastoupen dalším profesionálem z řad advokátů. Dále se soud neztotožnil s hodnocením úkonu spočívajícího v předložení zdrojů financování jako úkonu ve věci samé a přiznal za něj poloviční odměnu v souladu s § 11 odst. 3 ve spojení s § 11 odst. 2 písm. a) a. t. Konečně je třeba korigovat žalobce v tom směru, že paušální náhrada hotových výdajů dle § 13 a. t. náleží vždy za konkrétní úkon jen jednou a nenásobí se v případě, že jednání přesáhne dvě hodiny. Jako účelnou naopak soud vyhodnotil další poradu s klientem po prvním jednání ve věci samé, a to s ohledem na složitost věci a poučení o povinnosti doplnit tvrzení a důkazy, které se žalobci na prvním jednání dostalo.
80. Náklady advokáta jsou tedy tvořeny odměnou za 10 úkonů právní služby dle § 11 odst. 1 a. t. (převzetí a příprava zastoupení, výzva k plnění, žaloba, písemné podání ve věci samé – předložení seznamu hromadníků, účast na jednání v délce přesahujícím sedm hodin, další porada s klientem, účast na jednání před soudem) po 14 740 Kč, za jeden úkon právní služby dle § 11 odst. 3 a odst. 2 písm. a) a. t. (předložení přehledu zdrojů financování) ve výši 7 370 Kč a dále paušální náhradou hotových výdajů vynaložených advokátem ve výši 3 600 Kč za osm shora uvedených úkonů po 450 Kč podle § 13 odst. 4 a. t.
81. Žalobci dále náleží náhrada cestovného za cestu jeho zástupce z jeho sídla k soudu a zpět na jednání dne 25. 6. 2025 a 1. 7. 2025. Konkrétně mu náleží za jednu cestu částka 3443 Kč sestávající ze základní náhrady ve výši 2 436 Kč (420 Km * 5,8 Kč/km) a náhrady za spotřebovanou pohonnou hmotu ve výši 1 007 Kč (6,7 l/100 km x 420 km x 35,80 Kč/l) dle vyhlášky MPSV č. 475/2024 Sb. Dále náleží žalobci podle § 14 odst. 1 písm. a) a. t. v souvislosti s cestováním zástupce náhrada za jeho promeškaný čas ve výši 1 500 Kč za 10 započatých půlhodin. Za dvě cesty to činí 9 886 Kč.
82. Konečně je k náhradě nákladů třeba připočíst daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 168 256 Kč, tj. 35 334 Kč. Celkem tak náklady činí 203 590 Kč, z čehož 86% představuje 175 087

Kč. O lhůtě k plnění bylo rozhodnuto v souladu s § 160 odst. 1 částí věty před středníkem o. s. ř. Platební místo bylo stanoveno podle § 149 odst. 3 o. s. ř.

Soudní poplatek

83. Žalobce je právnickou osobou zapsanou do seznamu oprávněných osob podle zákona upravujícího ochranu spotřebitele, a proto je osvobozen od placení soudního poplatku [§ 11 odst. 1 písm. u) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích]. Vzhledem k tomu, že soud žalobě vyhověl, přešla poplatková povinnost na žalovanou (§ 2 odst. 3 z. s. p.). Předmětem řízení bylo peněžité plnění ve výši 1 608 136 Kč, poplatek činí tedy podle položky 41 přílohy k z. s. p. ve spoj. s položkou 1 80 407 Kč. O lhůtě k plnění soud rozhodl v souladu s § 160 odst. 1 částí věty před středníkem o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Městského soudu v Praze. Žalobce může podat odvolání do 15 dnů od uplynutí lhůty stanovené hromadníkům pro vyjádření k podání odvolání proti tomuto rozsudku (§ 77 odst. 2 z. h. ř.). Žalovaná může podat odvolání do 15 dnů doručení písemného vyhotovení rozsudku.

Nesplní-li žalovaná povinnosti uložené jí tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, mohou se oprávnění domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu nebo exekuce.

Praha 1. 7. 2025

Mgr. Pavel Pražák v. r.
soudce